

bringe dette Tilfagn i Grundloven til Virkelighed, og da det vel tør forudsættes at være i Landets, i Almeenvellets Interesse, at saa store og betydelige Landeindomme som de, hvormed der her er Spørgsmaal, befries fra det Baand, der hviler paa dem, saa at der aabnes Mulighed for, at de kunne gaae over i fri Samhandel, troer jeg, at det er retfærdiggjort, at det private Initiativ i denne Sag er blevet benyttet. Under Forhandlingerne idag skal jeg, da det blot gælder om at indbringe Loven, jelsfølgelig ikke indlade mig paa Forslagets Enkeltheder, men det maa dog være mig tilladt at fremhæve, at ligesom Lovforslaget paa den ene Side kun angaaer selve Jordfideicommisser og derimod ikke beskæftiger sig med Fideicommisscapitaler, saaledes omfatter det paa den anden Side heller ikke Salg af enkelte Fæstegaarde, idet man, hvad dette Forhold angaaer, har meent, foreløbig idetvinst, at maatte blive staaende ved den gjældende Lovgivning, navnlig Loven af 21de Juni 1854. Idet jeg sluttelig endnu skal fremhæve, hvad der imidlertid let vil sees af selve Lovforslaget, naar det kommer i de Herrer Rigsdagsmænds Hænder, at det ikke er ad Dvangsveien, at det ikke er ved tvungne Foranstaltninger, men derimod alene ad Frivillighedens Vej, at det Maal, vi tilsigte, søges opnaaet, skal jeg herved anbefale Forslaget paa det Bedste til Rigsdagens og Regjeringens velvillige Modtagelse.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive trykt omdeelt til de Herrer Medlemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Indbringelse ved Folkethingsmanden for Odense Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) af: Forslag til Lov angaaende Godtgjørelse for de i Aarene 1863—65 præstereede militaire Fribeholdninger.

N. Andersen: Det Forslag til Godtgjørelse for de i Aarene 1863—65 præstereede militaire Fribeholdninger, som jeg herved skal tillade mig at indbringe i det høie Thing, er det samme, som i Rigsdagens forrige Sam-

ling blev vedtaget her i Thinget med 69 Stemmer imod 17, kun med den Forandring, at jeg har nedsat Taxterne i det da Vedtagne fra 9 Mark for en heel Dags Reiseægt til 1 Rd. og fra 1 Rd. for en halv Dags Reiseægt til 4 Mk. Naar jeg paa Forhaand har foretaget disse Nedsættelser, saa er det ikke, fordi jeg har fundet, at det, der sidst her blev vedtaget, i og for sig var for meget, men det er, fordi Forholdet af det, som af Regjeringen var forelagt, blev vedtagen under den Forudsætning, at Hartkornet skulde udrede Beløbet. Folkethinget vedtog imidlertid Forslaget i den Form, at Statskassen skulde udrede Beløbet, og det er i den samme Form, jeg her igjen indbringer det, og derfor er Forholdet ikke saa fuldt berettiget, som den vilde have været, dersom Hartkornet skulde have udredet Beløbet. Da saaledes Forudsætningen for den Forandring, som da blev vedtagen, er bortfalden, saa har jeg ogsaa anseet det for rigtigt at borttage Forholdet. Jeg nærer det tillidsfulde Haab, at det høie Folkething, der sidst vedtog dette Forslag med en saa stor Majoritet, nemlig, som jeg nys nævnte, med 69 Stemmer imod 17, ogsaa denne Gang vil modtage Forslaget med Velvillie og vedkjende sig det Princip, som det vedkjendte sig i denne Sag i forrige Samling. Jeg skulde imidlertid ikke have indbragt Sagen igjen, dersom dens Skæbne i det andet Thing havde været saaledes, at der var Grund til at ansee det som en endelig Afgjørelse fra dette Things Side, men det mener jeg ikke, at der er Grund til at ansee det for. Det vil erindres, at Forslaget faldt i det andet Thing ved den 1ste Behandling med 25 Stemmer imod 20. Der er altsaa af det andet Things 65 stemmegivende Medlemmer 20, der ikke have afstemt over denne Sag, og jeg troer derfor, at der endnu kan være Haab om, at Sagen kan føres igjennem i det andet Thing. Seer jeg hen til de Udtalelser, som fremkom under Sagens Behandling der, saa ere de ogsaa af en saadan Beskaffenhed, at jeg ikke af dem kan finde nogen Grund til at ansee Sagen som opgiven. Det forekommer mig nemlig, at hvad der dengang blev yttret, mere var et Udtryk for Følelser